

rekt, thi det stemmer ikke med Folketal-
let. Men hvor staar det skrevet, at dette
Statstilskud skal fordeles efter Folketa-
let? Det er en Paastand, det ærede Medlem
fremsætter. Hvad har i og for sig Folke-
tallet med Skattebyrden at gøre? Slet
ingen Ting. Folketallet er et Moment,
som man naturligvis kan tage med, naar
man endelig vil, men som man ogsaa kan
lade ude af Betragtning. Det er ikke
noget, som der er nogen Rimelighed i at
lægge til Grund for en Fordeling, naar
ikke det er en Fordeling mellem Kommuner,
der i økonomisk og andre Henseender
væsentlig staa paa samme Fod. Der kan
være fuld Mening og fuld Rimelighed i at
lægge Folketallet til Grund for Fordelingen
mellem Landets Amtskommuner indbyrdes,
thi det er Kommuner, der, set over det
hele og store, i det væsentlige befinde sig
i samme økonomiske og sociale Tilstand.
Men dette er jo dog noget, ingen vil paa-
staa er Tilfældet, naar man paa den ene
Side har Landkommunerne, paa den anden
Side Købstæderne og lignende Kommuner.
I det Tilfælde vilde Folketallet i Virkelig-
heden kun være et rent, slet og ret vil-
kaarligt Delingsgrundlag at tage.

Naturligvis kan det være meget van-
skeligt, for ikke at sige umuligt, at finde
et Delingstal, der matematisk udtrykker
Retfærdigheden. Naar nu Delingstallet 35
og 65 er taget, er det sket, dels fordi det
Tal nu een Gang har været foreslaaet, og
fordi man ved Forhandlingerne i Fælles-
udvalget gik ud fra dette Tal og lagde
Vægt derpaa. At blive staaende ved dette
Tal vil altsaa være et Moment mere, der
kunde give Udsigt til en lykkelig Gennem-
førelse af den hele Skattereform. Naar
man er bleven staaende ved dette Tal, er
det tillige, fordi man efter et Skøn er
kommen til det Resultat, at det vil i alt
Fald saa nogenlunde kunne passere. Jeg
er nærmest tilbøjelig til at tro, at hvis
man vilde fordybe sig yderligere, end sket
er, i Beregninger over, hvorledes Forde-
lingstallet skulde være under en Række af
forskellige Hensyn, vilde man meget let
komme til det Resultat, at 35 vil være for
meget for København og Købstæderne,
særlig at den Procentdel, der falder til
Kjøbenhavn, vil være for meget. Jeg tror,
at det ærede Medlem tjener den Sag, som
han siger, at han kæmper for, bedst ved
at lade dette Fordelingstal saa nogenlunde
uberørt, thi der kunde let fra andre Sider
komme andre Betragtninger op; saa at det
kunde hænde, at der, hvis vi nu ikke faa
Skattereformen gennemført i denne Sam-

ling, fra anden Side rejste sig en stærk
Stemning for at forrykke Fordelingstallet
i den modsatte Retning af den, det ærede
Medlem ønsker det forrykket.

Jeg skal nævne som et Moment, og et
Moment, som jeg har tillagt en ikke ringe
Vægt, Forholdet mellem de kommunale
Skatter og Skatteindtægterne omkring i de
forskellige Dele af Landet. Ved en Skatte-
reform, der i sin Helhed har til Maal at
lette Skatterne — ved denne Skattereform
altsaa baade Statsskatter og kommunale
Skatter — er det dog ret naturligt at se
noget hen til det Spørgsmaal, i hvilket
Procentforhold de samlede kommunale
Skatter i de forskellige Landsdele staa til
den samlede Skatteindtægt paa de samme
Steder. Jeg skal i saa Henseende henvise
til nogle Tal, som jeg har uddraget af
Skattekommissionens Beretning, dels af
pag. 151 med Stjerne, dels af pag. 7. Jeg
skal forudsikke den Bemærkning, at disse
Tal jo ikke nøjagtig passe længer. Dels
er der foregaaet en Række territoriale
Forskydninger, idet forskellige Distrikter
ere indlagte under Købstæderne, dels have
Skatterne, den samlede Udredelse af Skat-
ter, forskudt sig noget i de Aar, der se-
nere ere gaaet, men nogen væsentlig For-
skel vil dette ikke kunne gøre. Jeg skal
da oplyse, at efter Skattekommissionens
Beretning udgør Københavns samlede
Skatteindtægt 98½ Mill. Kr. De samlede
kommunale Skatter i Kjøbenhavn er efter
samme Oplysning 6,840,000 Kr., d. v. s.
7 pCt. af Skatteindtægten. I Købstæderne
er Skatteindtægten 68 Mill. Kr., de sam-
lede kommunale Skatter 5,400,000 Kr., altsaa
er Skatteprocenten 8. I Landdistrik-
terne, hvorunder — som jeg nævnte før
— Handelspladserne endnu ere indbefat-
tede, er Skatteindtægten anslaaet til 168
Mill. Kr., de samlede Kommunaleskatter til
19,460,000 Kr., altsaa ca. 11½ pCt. Naar
man ser hen til dette, forekommer det mig,
at det ærede Medlem ikke, naar han øn-
sker sin Kommune alt muligt godt, — hvad
jeg ogsaa ønsker den — handler klogt ved
at ville rokke ved det opstillede Delingstal.
Jeg tror, det ærede Medlem havde handlet
meget klogere ved at tie ganske stille og
glæde sig over det Delingstal, der er fore-
slaaet i disse Forslag. Dette med Hensyn
til den absolutte Stilling for Københavns
Kommunekasse ved de foreliggende For-
slag. Men saa fremkommer det ærede
Medlem og flere andre ærede Medlemmer
med en anden Indvending, som i og for
sig ikke staar i umiddelbar Forbindelse
dermed. De klage over, at Københavns